

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Anti-proiect.

Dela răspunsurile din Boroș-șebis încôce cestiunea naționalităților și în special cestiunea română a fost la ordinea zilei, în întruniri, în dietă și mai mult în presă. Mulți, foarte mulți din politici magiari, chemați și nechemati, s'au ocupat cu ea, începând dela cei mai ultraști șovinisti, cari nu recunosc dreptul naționalităților de a exista, decât ca magiari, până la ministrul Hieronymi, care în vorbirea sa recunoște, că avem cauze de a fi nemulțumiți și prom te unele îmbunătățiri în ceea-ce privește cestiunea pânei, ca de altă parte pe terenul limbii, respective pe terenul de naționalitate să facă cu atât mai sigure cuceriri.

Idea acésta o află în vorbirea ministrului Hieronymi dl Kaas Ivor într'un articol, scris din incidentul acesta în „Pesti Napló” din 10 Octombrie c.

„Politica magiară, scrie el, totdeauna a avut datina a contopî inteligența naționalităților în națiunea magiară. În constituția de staturi, nobilimea magiară se recrute din tot felul de elemente, din indigeni și străini, fără considerare la nēm, limbă și religione. Ce celebritate s'a ivit, a fost contopită în acésta națiune politică și ea a devenit magiară. Acésta idee se pôte afla și în vorbirea lui Hieronymi, unde a dīs, că tinerii români culți se fie aplicați în serviciul statului magiar.”

Noi am dīs, că dacă numai pentru aceea se vor deschide căile de serviciu ale statului pentru tinerimea noastră, ca ea să fie silită, direct indirect, a se magiarisa, precum vedem, că înțelege „P. Napló”, atunci cestiunea română cu nimic nu e dusă înainte spre rezolvare și rămânem, unde suntem în un circulus vitiosus.

Dar „P. Napló” nu e îndestulit cu felul de rezolvare a cestiunii române, după cum a schițat-o ministrul. Cestiunea trebuie rezolvată mai întâiu

asa, ca inteligența să fie cu totul căștigată pentru magiarism și numai atunci să se aplice mijlocele recomandate de ministru. Acésta din cauză, că în inteligența de acum nu se pôte pune încredere.

„Nu e destul, scrie el, a aplica tinerii români în oficii și a le da pâne căci prin acésta încă nu i căștigăm pentru națiunea magiară și nu-i întârim în credința față de stat... După cum stau ađi lucrurile, aceia, pe cari guvernul i-ar remunera la recomandăția fișpanului, episcopilor și a deputaților cu bani și oficii, ar fi dușmanii nostri plătiți.”

Înainte de acésta trebuie făcut altceva. Trebuie să se tragă sama cu autonomia bisericească; statul trebuie să-și asigure influința asupra confesiunilor naționalităților, în biserică și scôlă; aceste trebuie supuse la o controlă severă și numai după aceea pôte fi vorba despre ajutorarea preoției. Nu cu mijloce paliative trebuie rezolvată cestiunea de naționalitate, ci pe alte baze, sigure.

Idei de aceste îl preocupă pe dl Kaas, pentru de a se puté rezolvă cu succes cestiunea, de care ne ocupăm, ér încât pentru mijloce, cari ar asigura succesul, face un proiect, pe care față de proiectul dlui Hieronymi, îl putem numi anti-proiect, și care constă din următoarele cinci puncte:

1. Revisuirea legii de naționalitate. Dl Kaas află, că acésta lege e greșită, agitatorii pe acésta își basază pretensiunile lor și pretind privilegii naționale. „Până va exista acésta lege, gravaminele naționalităților nu vor înceta și agitația are baze de drept.”
2. Revisuirea legii electorale. Dacă se va face acésta, naționalitățile, respective românii vor fi reprezentați în dietă.
3. Introducerea administrației de stat. Esența cestiunii de naționalitate se află în o administrație bună, care are putere de-a compune și susține un stat.
4. Politică bisericească națională. Acéste negreșit de lipsă, căci agitațiilor numai așa se pôte pune capăt.
5. Reforma scôlelor. Acésta va da Ungariei în viitorul mai depărtat sau deja

în generația pro-simă unitatea națională. Nu ne închipuim acésta așa ca limbile streine să fie șterse și dezvoltarea culturii lor apăsată, dar pentru închegarea națiunii se recere uniformitatea educației naționale și cunoșcerea generală a limbii magiare.

Cele din punctele 2 și 3, aplicate cu dreptate și bunăvoință, negreșit că ar contribui la rezolvarea cestiunii, dar celelalte credem, că ar învenina-o și mai mult. Ingerința prea mare a statului, după cum se face la noi, în biserică și scôlă nu pôte decât să facă mai acut conflictul dintre stat și naționalități, jaluse de legea și limba lor, ér revisuirea legii de naționalitate, care mai mult există numai pe hârtie, puțin va contribui la înaintarea lucrului.

Prin casarea ei nu se pot casa și naționalitățile, cari au existat și înainte da crearea ei și vor exista chiar și dacă se va casa ea, fără ca să se lapede de naționalitatea lor.

Revista politică.

Ministrul Ludovic Tisza și-a ținut darea de semă înainte alegătorilor din Seghedin. Dênsul a accentuat ca puncte cardinale ale politicei guvernului: credința neștrămutată către corônă și dinastie precum și asigurarea patriei cu caracter de stat magiar. A condamnat opozițiunea, care din motive patriotice și-a arêtat pietatea față de trecut într'un mod, care stă în contradicere cu tactul politic și cu resônele de stat. Acésta s'a manifestat mai vêrtos la desvălirea monumentului honveților, o afacere, care s'a adus și în dietă și a provocat o discusiune atât de condamnabilă. Cea mai bună situațiune este cea creată la 1867, baza acésta trebuie susținută necondiționat. Tisza condamnă partidul național, care întrebuițează toate mijlocele, ca să împedecă activitatea legislativei. Opozițiunea își desfășură toate pat mile sale și nu cugetă, că prin acésta face serviciu inamicilor patriei. Agitațiunea naționalităților e provocată prin ura

și ațitarea elementului magiar. Cestiunea acésta este foarte gravă. Ce privește cestiunea politico-bisericească, a dīs ministrul, că aceea se va rezolvă necondiționat; înainte de a și afla acésta soluțiune, nu va obveni o activitate mai intensivă a dietei; de aceea regimul se nisuesce, ca să resolvêscă cât mai îngrabă aceea cestiune.

* * *

Dilele de sêrbătore din Francia din incidentul visitei escadrei rusesci preocupă întrêga presă europenă. Presa puterilor din alianța triplă vede în aceste sêrbători un pas puternic contra alianței întreite, dar urmările lor vor rămâne reci și nu vor avê efectul, ce vrea să-l dea presa francesă și rusescă. Mai mare senzație a provocat prezentarea deputațiunii dela Villefranche, care a invitat pe admiralul Avelane ca portul ei să fie ales de stațiune permanentă a flotei rusesci. Admiralul a răspuns, că va face, ce-i stă în putință pentru a satisface cererei deputațiunii. Aceste sciri au provocat pe presa engleză să facă aspre obiecțiuni acestei invitări, căci deși dîce, că Anglia stă departe de ori și ce demonstrațiuni, nu va puté suferi, ca un port frances să fie permanent stațiunea flotei rusesci în marea Mediterană.

Mare importanță se dă și împrejurării, că presidentul Carnot imediat după-ce a sosit escadra rusescă a adresat țarului o telegramă. Acesta a vizitat în semn de amicitie corăbiile francese din Fredenborg și a răspuns presidentului.

Presă francesă se ocupă cu deosebită predilecțiune de visita escadrei rusesci la Toulon. „Temps” dîce, că până când asupra păcei europene hotăra alianța triplă, nici-odată popôrele nu s'au simțit asigurate. Acum însă, când față de tripla alianță stă o putere egală, pacea lunei este asigurată. În acésta stă marea însemnătate a sêrbărilor din Toulon. — „Figaro” scrie: Salutăm în Francia pe marinarii ruși, trimișii unirii și ai păcii. De aș auđi țarul în Fredensborg echoul sa.

FOIȚA

Impresiuni din excursiune.

(Epistolă iubitelui meu Candin).

„Seminarist, numai seminarist!.. De câte ori iubite Candine au trecut cuvintele aceste peste buzele noastre a amêndurora, și le am rostit totdeauna cu amar și sarcasm, probozind sôrtea, carea ne-a împins pe cariera preoțescă așa de rău remunerată, — ér acum la sfîrșitul excursiunei, tot tu esti acela, carele dorești a mai fi odată seminarist — numai seminarist!

Câte am vêđut în excursiunea acésta, părțile umbrôse, lacunele din viața poporului nostru, multele cerințe și puținele drepturi, toate aceste ne-au marcat linia noastră de conduită în viitor și ne-au arêtat misiunea cea nobilă a preotului, și curagiu nețermurit, entusiasm a intrat în vinele noastre.

După-ce am vêđut valea Bârsii cea înțeleptă și Têrnăvenii cei molipsiți de aerul môle și închis al sașilor, căutat'am apropierea Murêșenilor, celor mai espuși ungu-

risării, apoi ne-am îndreptat pașii spre Moșii cei asupriți, unde consciința națională e trează în pepturile tuturor. „Ce-i bună românilui jeliuirea, când urechea cel ascultă e tot una cu mâna cel apasă? Tace până ce D-đeu prinde într'o ăi milă de dênsul, ori până ce însuși se înecă cu răbdarea, și atunci își face singur dreptate”, étă ce mi a șoptit un moș istovit de loviturile timpului vitrig.

Poporul nostru românesc formeză o grădină, în care trebuie să devenim și noi grădinari răbdurii și pricepători, căci în grădina acésta sunt mulți copaci strêmbi, cari trebuiesc obliți, dar sunt și goroni uriași, oblii ca lumina!

Da, te cunôscem popor iubit, din care facem parte, urgie asupra acelora care te defaimă și voiesc să te desbrace de tot ce ai mai scump. Ôre tu să fi poporul cel nehospital, opincarul cel lipsit de sentimente nobile, pe care'l descrie malițiosul scriitor Hunfalvy? Nu, — și încă odată nu!

Alba-Julia! Oraș cu trecut istoric, ce român va pași în tine fără să-și aducă aminte de multele lovituri, ce le a îndurat strămoșii nostri, cine dintre noi nu se va aprinde de

durere vêđend chilița obscură de de-asupra porții celei mari a ecetății, unde a zăcut înlănțuitul Horea! Tôte s'au sfêrșit, ađi cu armă de fer, cu pușci și sêcuri, cu ciomege și topôră nu mai poți elupta drepturi și aspirațiuni, armă potrivită contra uneltirilor astuților dușmani numai mîntea este, lumina spirituală. De mult, tare de mult sunt cuprinși dușmanii nostri de un morb, de rêvna de a ne desnaționalisa și noi ne-am mântuit prin durabilitatea noastră, prin forța corporală, astăđi însă, când morbul i a adus pe toți dușmanii în o stare de nervositate, suntem capabili de a ne lupta și cu forța spirituală.

Étă-ne mai mulți tineri pacinici între zidurile Albei-Iuliei, tineri, căroră le-a împus scôla de-a răspândi rađe binefăcătore de lumină, tineri concređuți de-a arêta multilateralitatea în cultura, ce au primit în scôlă. Bêtrâni și tineri, mic și mare trebuie să conlucrăm cu ce putem umêr la umêr, întru de a urzi viitrul poporului nostru.

Un concert românesc, o petrecere românescă!

Ôre nu sunt și aceste privilegii, de a-și puté lărgi cineva cercul, de ași puté cultiva sentimentele frumoșe, ce-și au sorgintea lor

în inimă?! Cântări românesci, doine plângătoare de dor și jale în cari se reoglîndeză suferințele noastre din trecut și present, melodii blânde despre lacrimi vêrsate — au nu contribuie și aceste pentru de a deștepta simț național, pentru de a manifesta consciința trêză? Ba da, o scu acésta românii nostri, și când e vorba de o petrecere cu caracter cultural — social alergă cu toții, necunoscênd inertiă, cu carea adese și cu predilecție îi timbrează dușmanii.

Sala de concert indesuită de public păre a fi un ce întreg, cu nenumărate capete; de câte ori aruncaî privirea și se înfățișă o altă figură, altă priveliște, părea a fi un caleidoscop sala acésta. Sficioși și nesiguri de isbândă ca începătorii cei modesti ne urcaram pe podin, purtând cocarde pe umêrul stâng câte o fașie din tricolorul desmembrat. Notele ne tremurau pe portative, dar privirea seriôsă și severă a conducătorului, sumedenia de public ne dădu curagiu și cu voci pline și puternice salutarăm mulțimea: „Româtime să trăsesci!” Ultimul acord se sfêrși, o pauză de o clipă — apoi urma fortuna de aplause bună ôra cum urmêză tunetul după fulger... Nu am fericirea de a mă puté numêra în seria așa numiților

lutarilor noastre, și-ar vedea recunoștința cu care Franța primește puternica lui amicitie. Această amicitie care se bazează pe simpatie comună și pe interese comune, acum este pecetluită prin însușirea dela Toulon, și advertisementul va fi pentru aceia, cari vreau să grăbescă momentul războiului. Amicitia dintre Franța și Rusia nu este provocare, dar este clar, că ea face atente la cumpănire pe cele trei națiuni ale alianței întreite. De altă parte foia rusescă „Journal de St. Petersburg” dice, că Rusia primește cu bucurie dovada de simpatie a Franței față de stindardul frances, care ori și unde se arată, deșteaptă gândul siguranței și al păcii. În această zace însemnătatea manifestațiilor din Toulon.

Am amintit despre comunicatul aspru al organului ministerului de externe din Viena contra Sârbiei. „Köln Ztg.” ocupându-se cu aceste comentarii spune, că ele au produs o mare impresiune în cercurile din Sârbia; dar numita foie le află corecte, deoarece că cea ea bărbății de stat din Sârbia au pus chiar și pe tinerul rege în fruntea mării mișcări serbesci. La o festivitate de curte regele Sârbiei a decorat demonstrativ pe oficerii serbi, cari s'au exprimat vătămătoriu pentru Austro-ungaria și pe cari legațiunea serbescă a cerut să fie pedepsiți, el însuși le a pus ordurile la piept. În călătoria de prin țară a accentuat necontenit necesitatea unirei tuturor sârbilor, a ordonat ca de aici înainte la ziua născerei monarhului austro-ungar să nu mai mergă ministrul de externe ci numai secretarul sau la legațiunea austro-ungară; el împarte din lista civilă o însemnată sumă pentru sprijinirea emigranților bosniaci, afară de aceea guvernul serbesc a urcat tariful tacselor vamale pentru mărfurile austro-ungare, contrariu contractului încheiat etc.

Nascerea principelui român.

Despre fericitul eveniment din casa regală română „Monitorul Oficial” publică următorul manifest:

Carol I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate:

Astăzi, prin binecuvântarea înaltei Providențe, principesa moștenitoare, iubita mea nepotă, a dat naștere unui fiu, care a primit numele de Carol.

Prin acest fericit eveniment, dinastia Mea capătă o nouă întărire și Țara încoronarea unei dorințe de atâtea-ori rostită în timp de o jumătate de secol.

„streberi”, dar la auzul nesfârșitelor aplauze pare că totuși simți eul meu și a celorlalți crescând, și încurajați ne retraserăm după culise.

Dar apoi Ioan, baritonistul nostru, iubitul nostru baritonist, o, el a cântat aghi mai cu simț ca ori și când; lcu delicateța și sentimentalitatea unui amoresat șoptea: „Vântul tremură în frunză, ș'amorului în inima mea”, apoi blăstema cu mânia unui înfocat patriot: „Bate Dămine pre ciocei, cum ne bat și ei pre noi!” Și l'acompania verișora Mărișă, vecinic suridând, ici bătând în pian fără cruțare, colo atingând gingaș clapele cu degetele fine și pricepătoare.

Urmază corurile, — ne apropiem de sfârșit, și curajul nostru crește.

„Sunt român! Roș, galben, vânat
E-al meu tricolor
Când mă chiamă el la luptă
Merg și-înving sau mor!”

Etă cântarea noastră de încheiere, cântată cu multă însuflețire.

Sala de concert se prefăcu în sală de joc, din scaune se făcu afară o baricadă, înăuntru se dedu signalul la horă ce se începuse curând mare și șglobie; sala se prefăcu într-o pajiste înflorită de Maiu, cu frumusețile floricele se îngânau fel de fel de fluturări hazlii...

Un principe născut pe pământul României, crescut în mijlocul națiunii, preste care într-o zi este chemat să domnească, va fi legătura cea mai puternică între dinastia Mea și această scumpă țară, căreia de două-deci și șapte de ani i-am consacrat silințele și cugetările Mele.

Nu Me îndoiesc, că bucuria familiei Mele va fi sărbătorea întregii națiuni. Pe principele nou născut îl încredințez cu mândrie dragostei și devotamentului poporului meu iubit.

Dat în castelul Peleş, în ziua de 3 Octobrie anul 1893.

Carol.

Actul de stare civilă a fost dressat de primarul Manolescu din Sinaia în prezența regelui, a principelui Ferdinand, a ducesei de Saxe-Coburg și a consiliului de miniștri.

Au semnat ca martori dl Eăscar Catargiu, în calitate de președinte al consiliului de miniștri, și domnul Al Marghiloman, în calitate de ministru al justiției.

Micului principe s'a dat numele de Carol.

Imediat consiliul de miniștri a felicitat prin telegrame pe regina României, pe regina Victoria, pe principesa Iosefina, mama regelui, pe principele și principesa Leopold de Hohenzollern și pe ducele de Saxa-Coburg, tatăl principesei Maria.

Consiliul comunal al capitalei s'a întrunit de urgență și a luat următoarele hotărâri:

Să se trimită telegrame de felicitări regelui și reginei României, principelui Ferdinand și principesei Maria, principesei Iosefina, principelui și principesei Leopold de Hohenzollern, principelui și principesei de Saxa-Coburg, pentru fericitul eveniment al născerii principelui Carol. A votat un credit de 10,000 lei spre a se cumpăra un dar de botez din partea comunei, precum s'a urmat în 1870, cu ocazia născerii principesei Maria.

Scirea despre născerea principelui Carol a fost primită cu o nespusă bucurie de întreaga națiune în toate ungiurile țării. În toate porturile vasele au arborat stindarde de sărbare. În Galați încrucișătorul Elisabeta, pe lângă arborarea stindardului, a tras 101 focuri de tun. Săra s'a iluminat în toate orașele din țară.

În urma telegramelor, pe cari M. Sa Regele le-a adresat diferiților suverani din străinătate, despre fericitul eveniment, depeși de felicitare din

E mare durere de a vedea părechi de părechi așa învârtindu-se în jocuri reșete și de aji simții aripile legate, voința stăvilită!!

Dar etă consote — sunt verișorele Mărișă și Eli, cari jlesc ca și mine și portă „haine cernite” — ele sed într'un colț și privesc le jocul răsăfat. În societatea a lor două ființe ca Eli și Mărișă nu se plictiseste omul, Eli sinceritatea personificată, Mărișă un chip frumos de naivitate. Conversațiunea noastră se învârti ca după obicei la petreceri, în giurul conceptului de dragoste.

„Ce va fi și dragostea acăsta?” întreb eu, curios de a auzi păreriile lor. „Eu cred, că nimic altceva decât o simpatie potențată, basată pe calitățile celora ce se iubesc!” Opinia Eli cu judecata rece. „Stați să vă dau și eu o definițiune”, dișe Mărișă, și pe buzele ei superb încovoiate se arăta un suris: „Amorul e o rană în inimă, carea nu o poți vindeca cu frunze de muștel, cu cōda șorecelului, cu scai nobil, nici cu alte vrăjiri, — o rană ce se vindecă de sine, la omul simțitor de natură gingașă mai greu, la cel puțin simțitor mai lesne!”

(Va urma.)

partea acestor suverani au fost adresate M. S. Regelui. Asemenea au sosit la castelul Peleş mulțime de telegrame de felicitare prin intermediul ministerului român de externe. Legațiunile române din străinătate au adresat telegrame de felicitare, cele de categoria I direct regelui, ér cele de categoria II, precum și consulatele prin mijlocirea ministrului de externe.

O depeșă din Sigmaringen vestesce, că în urma scirei despre născerea principelui Carol, drapelul român a fost arborat pe castelul din Sigmaringen.

La o telegramă de felicitare, pe care au adresat-o soțiile dlor miniștrii M. S. regelui, cu ocaziunea născerii principelui Carol, regele a răspuns următoarele:

„Am primit cu o viuă mulțămire bunele Văstre urări; fericirea noastră este astăzi fericirea țării întregi fiindcă viitorul său este asigurat prin născerea unui principe, în inima căruia vom sădi sentimentul de datorie și iubirea de patriă. Fericirii părinți, dimpreună cu mine mulțămim tuturor d-nelor pentru căldurósele lor felicitări.”

Metropolitul Primat a fost în persoană la Sinaia pentru a prezenta felicitările sale familiei regale.

Metropolitul Moldovei și al Sucevei a adresat o telegramă dlui președinte al consiliului, care îi anunțase născerea principelui Carol.

M. S. Regele a însărcinat pe dl președinte al consiliului să transmită mulțămirile sale înaltului prelat.

Atât de mare a fost aglomerarea telegramelor de felicitări adresate din toate unghiurile țării familiei regale, în cât direcțiunea telegrafelor a fost nevoită să trimită telegramele la Sinaia prin un espres.

Actul de înregistrare este foarte simplu. Pe registrul stărei civile primarul din Sinaia a scris pe ténărul principe Carol, fiu a lui Ferdinand principe al României, și al prințesei Maria. Principele este scris la Nr. 55 între doi fii de săteni.

Indată după născere, micul principe Carol a fost cântărit. Principele cântăresce 5 chilograme. Buletinul de astăzi anunță, că principele este de o perfectă sănătate. Putem adăoga, că principele Carol este blond și voinic.

S'a angajat pentru principele Carol o doică din Transilvania, de lângă Brașov. Este o femeie voinică și frumoasă, care a sosit la Sinaia cu două zile înainte de fericitul eveniment.

E probabil, că botezul se va face pe la 17 Octobrie la Sinaia.

Eri la órele 12, a fost un dejun la castelul Peleş, dejun la care au luat parte toți d-nii miniștri. Regele a ridicat un toast în sănătatea noului născut. După dejun principele și principesele Victoria Alecsandra și Beatrice au plecat cu un tren special la Coburg. Regele ducea de Saxe-Coburg și domni miniștri au însoțit pe principesele, care erau foarte emoționate la plecare.

Noutăți.

Inspector scolar. Pentru gimnaziul român gr. or. din Brașov și Brad precum și pentru școlile reale din Brașov e denumit inspector suprem scolar dl Iosif Elischer, director suprem de studii în Sibiu.

Zidirea unei catedrale în București s'a adus de nou pe tapet. Metropolitul primat, ministrul cultelor și primarul din București sunt aceia, cari se ocupă cu cestiunea. S'au ales spre acest scop trei comisiuni: una: care să statorească locul; a 2-a care să va da părerea asupra planurilor, pentru cari se va publica un concurs internațional, și a treia comisiune, compusă din bărbății cei mai de frunte, cari vor avea problema de a aduna sumele necesare. Se scie, că parlamentul a votat spre acest scop

5 milioane de lei, suma acăsta însă nu e suficientă, căci pentru o astfel de zidire monumentală, care o să dureze vr'o 15—20 de ani, va fi necesară cel puțin o sumă de 20 milioane.

Societatea albaneză „Drita”, fondată în București a dat un nou semn de viață. Ea și-a făcut un steg, care la sântit. Înainte de ceremonia religioasă, membrii societății precedați de drapel și musica militară au mers la legațiunea Turciei, unde președintele M. Naciul a pronunțat o frumoasă alocuțiune pentru sultanul, protectorul albanesilor. Dl Predescu, prof. a ținut apoi o conferință despre cultura albaneză.

Comitetul de 7, ales de deputații români bucovineni pentru conducerea afacerilor politice, s'a constituit alegânduși de president pe dl mareșal al țării Lupul.

Noul vice-rege al Indiei. Din Londra se scie, că în foia oficială a statului a apărut denumirea contelui Elgin, de vice rege al Indiei. Înainte de acăsta cu câteva săptămâni a fost denumit de vice rege Sir Henry Norman, dar fiindcă foile i-au făcut impuțări, că e prea bătrân pentru un astfel de oficiu greu, venerabilul gentleman și a dat demisia. Astfel a fost denumit acum contele Elgiu, care e de 44 ani, și e peer în casa lordilor, dar în viața publică-politică n'a jucat rol însemnat. Tatăl său asemenea a fost viceregele Indiei.

Un concurent a lui Edison. „New-York-Herald”, publică, că Nicola Tesla, sârb de origine din Croația a făcut progrese atât de mari pe terenul științei electro-tehnice încât poate face concurență lui Edison. Tesla a lucrat în stabilimentul lui Edison și la congresul electro-tehnic din Saint-Louis a ținut o conferință, unde prin nouăle lui descoperiri a pus în admirațiune întreg congresul. Resumatul conferinței lui, trăgându-se în broșură s'au vândut într'o óră 40 mii de exemplare.

O crimă îndoită. S'a săvârșit precum ni se scie în Mănăstur. Pe un mare proprietar cu numele Szigety și pe soția lui în trei l. c. noptea spre Luni, nesce ființe pierdute de lege i-au asasinat în dormitoriul propriu, apoi i-au jefuit de tot ce au avut în casă în preț considerabil, de nu se scie. Peste cadavre au aruncat vestimentele și lă-au dat foc, apoi au aprins casa în nădejde, că cadavrele se vor face cenuse. Dumnezeu însă nu au vrut că acest cas oribil să rămăie ne descoperit. Cadavrele au fost cruțate de foc și astfel s'a putut constata, că au fost asasinate. Comisiunea e aici. Căva sunt de jinuți.

Necrolog. Pătruși de adăncă durere Vă încunoșcințăm despre repausarea mult iubitului soț, resp. tata, ginere, frate, cumnat, amic și cunoscut, a domnului Ioan Găvrus, notar comunal, președinte al com. par. și membru al mai multor reuniuni, care Vineri la 11 óre noptea, în Satulung și în etate de 38 ani, după scurte și grele suferințe, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, împartășit cu sf. taine.

Remășițele pământesci ale scumpului defunct s'au ridicat Luni în 3 Octobrie st. v. la órele 10 a. m. din casele proprii, și s'au înmormântat în cimitirul bisericeii gr. or. din Satulung.

Valeria I. Găvrus născ. Popea, soție. Radu Popea, paroh în Satulung, socru. Ioan, Valeria, Iustina, Radu și Tulia Găvrus fii și fice. Andreiu Găvrus, șef de gară cu soția Florica. Nicolae Chiorniță proprietariu în Cuculata, Ioan Dan, paroh în Zărnești, Iuliu Popea cu soția Elena și Radu Popea frate, cumnați și cumnate. Fieci țărâna ușóra și memoria binecuvântată!

Înmormântarea notariului Ioan Găvrus a fost impozantă. Poporul din Săcele, preoțime, învățătorimea, ampoliați comunali și de stat și pompieri toți au luat parte la jalea generală. Au oficiat 12 preoți. Discursuri funebrele au rostit dl protopresbiter din Brașov Ioan Petric, părintele din Preșmer Ludu, președintele reuniunii notarilor Georg

Nicolaus, notariul Magyarosi. părintele Urdea din Cernat și dl Iarca din Brașov.

— Jalnica familie George Proca și soția sa Elena n. Hamsea, face cunoscut tuturor prețurilor și cunoscătorilor pierderea prea iubitului lor fiu Victor Proca, stud. abs. de clasele comerciale, care în 2/14 Octobrie a. e. la 10 ore din noapte, în etate de 20 ani, fiind împărțit cu Sf. taine, după o lungă și grea suferință, și-a dat nobilul său sufl în mâinile Creatorului.

Rămășițele pământesci ale scumpului decedat s'au ridicat din locuința părintească și s'au așezat spre vecinica odihnă în cimiteriul gr. or. din Râșnov, Luni în 4/16 Octobrie a. a. la 2 ore p. m.

* * *

Himen. Dl Vasiliu Teotelecan, candidatul de preot în G. Dângău s'a fidașat cu d-șora Policseia Cadar din Sibiu.

Lucrul de mână.

„Vestea din București scrie următoarele;

Sunt trei condițiuni principale, după cari se judecă însemnătatea și valoarea unui popor:

Starea culturală, starea economică și puterea armată.

Cele două dintâi se condiționează una pe alta, er cea din urmă depinde dela cele dintâi.

Deci e legitimă stăruința unui stat, care voesce a fi independent în adevăratul înțeles al cuvântului, când acela își consacră cea mai mare parte a activității și a finanelor sale pentru promovarea și îmbunătățirea stării culturale și economice între cetățenii săi.

De scurt timp lucrăz statul nostru pe acest teren ca stat pur național și de un timp și mai scurt lucrăz ca stat independent. Resultatele obținute în acest interval sunt foarte însemnate; cu toate acestea nu putem dice, că sunt absolut suficiente.

Ne trebuiesc forțe îndoite, pentru a ajunge în multe privințe pe alte state, cari au un trecut lung în dezvoltarea lor liberă și mănășă culturală; forțe îndoite ne trebuiesc, spre a fi pe egal cu acelea.

Sunt multe de făcut la noi, unele, cari pentru alții sunt lucruri deja vechi și de mult împlinite, er altele, cari sunt nouă la noi ca și la alții.

Un lucru nou la noi ca și la celelalte popore mai civilizate este lucrul de mână în școlile de băieți.

Acest obiect este cea din urmă novațiune pe terenul instrucțiunii publice.

Este măgulitoriu pentru noi, că țera noastră se numără între cele dintâi, care a ținut socotă de această novațiune și a introdus noul obiect de educațiune și instrucțiune în programul învățământului primar și normal înaintea multor state din Europa.

Precum ori-ce întreprindere așa și lucrul de mână este expresiunea persoanei, cel reprezintă și-l conduce. Dela priceperea și energia acelei persoane atarnă succesul mai mare sau mai mic ori apoi nesuccesul întreprinderii respective.

La noi reprezentantul obiectului, de care ne ocupăm în rândurile de față, este dl G. Moian, profesor la școlile normale din capitală.

Judecând după rezultatele de până acum și după pregătirea specială a d-sale avem convingerea, cum că lucrul de mână la noi va ave o sistemizare perfectă. Afirmăm această în mod conștient, deo-er am urmărit de mult activitatea dlui Moianu, er lucrările d-sale au fost apreciate după merit chiar de bărbați specialiști.

Probă despre această ne dă juriul general al expozițiunii cooperative din Craiova dela 1887, care juriu i-a acordat medalia de aur pentru diferitele lucrări ale d-sale, trimise acolo

De atunci încôce d sa și-a adaus încă mult, foarte mult la capitalul cunoștințelor sale.

La 1888 a luat parte la mai multe cursuri speciale din Leipzig, călătorind apoi prin totă Germania, spre a lua cunoștință despre dezvoltarea lucrului de mână, care

acolo se practica atunci și se practică și azi încă în diferite moduri.

Din anul 1889 până azi dl Moian a continuat activitatea sa cu deplin succes în Brașov, apoi la seminarul din Sibiu și din toamna anului trecut la șola normală de institutori și la șola normală „Carol I” din capitală, chemat fiind de actualul ministru de instrucțiune, dl T. Ionescu.

Dl Moian prin numărôsele sale cursuri de vară a dat țerii noastre mulți institutori pregătiți în lucru de mână; azi acești institutori împreună cu d-sa aduc statului mari servicii în această direcțiune.

Am văzut obiectele elevilor d-sale la încheierea anului scolar și le-am admirat, sciind timpul cel scurt, în care au fost lucrate.

După toate acestea nu i-a mai rămas altă, decât a merge încă odată în străinătate pentru a studia starea actuală a lucrului de mână și în celelalte state ale Europei, afară de Germania.

Spre scopul acesta din Iunie până în Septembrie anul curent a călătorit prin Elveția, Franța, Belgia, Danemarca și Scandinavia și unele orașe ale Germaniei, de unde s'a reîntors în țilele acestea în mijlocul nostru, spre a începe cursurile la școlile normale.

Importanța, ce o are lucrul de mână pentru educațiune, și despre care trebuie să fie convins fie-care om, care are cât de puțină cunoștință despre adevărata chemare a șolei pentru omenire, ne-a îndemnat a cerceta anume pe dl Moian, întrebându-l despre cele mai însemnate experiențe ale d-sale în călătoria acestă.

Insuflești ca și d-sa, despre frumoșele cunoștințe culese din depărțări mari și aduse în țara noastră spre fructificare, mă grăbesc a comunica cetitorilor fôiei noastre, cele ce ni le împărțâși pe scurt dl Moian.

(Va urma.)

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Țera noastră.

Descriere poporală a Ardélului de

Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

Din drumul, ce duce dela Sibiu la pasul Turnului-Roșu, se rămuresce între Vestem și Tâlmaciul spre răsărit un alt drum de țară, care trece întâi preste riul Cîbin, apoi preste Olt și ne conduce în ținutul numit Țara-Oltului. Acest ținut este unul dintre cele mai frumoșe ținuturi ale țerii noastre, unde în un contrast uimitor stau în legătură nemijocită cei mai puternici munți ai țerii cu șesul îngust, ce se estinde imediat la pôlele lor în formă de terase, până în Olt. Numele străvechiu de „țară”, ce s'a dat acestui ținut, ne arată, că el este ca o țerșoră, închis și separat de ținuturile vecine, cu granițe naturale. Astfel de o parte munții îl despart de România, er de altă parte Oltul îl separă de restul Ardélului. Forma lui este lungăreță, dela apus spre răsărit; la marginea de mătădi a lui se nalță în șir lung munții Terii-Oltului sau munții Făgărașului, la răsărit e mărginit de munții Perșanilor, laturea lui de mătănopte e spălată de valurile Oltului, care curge dela răsărit spre apus er la capătul apusen al lui se îndreptă spre mătădi, spre pasul Turnului-Roșu. Pe șerul drept al Oltului se estinde un ținut cu deluri și coline, care se începe imediat de lângă Olt. Acest ținut însă nu se ține de Țara-Oltului, ci după cum dic Oltenii, de Ardél, căci ei trecând Oltul, totdeauna dic că au fost „pe Ardél”. Spre mătădi dela Olt, pe șerul stâng, se întinde șesul cu sate dese și udat de o mare mulțime de riuțe și pârâie, ce curg aproape paralele spre Olt. Șesul are o lățime de 3—4 mile. Dincolo de el se nalță maiestos munții, în totă grandiositatea lor, în un șir lung de vre-o

70 km. Ei sunt acoperiți cu bogate păduri de stejar, mai în sus cu brădet și ne arată ici-colo cote și vârfuri gôle, pleșuve, greu de urcat, unde se adăpostesc ciutele de munte fricose și și aședă vulturii falnici cuiburile lor. Din vale, din ori care punct de pe șerul Oltului, acești munți ne apar măreți și impunători, mai impunători decât ori-care șir de munți ai Ardélului. Causa este, că ei, în deosebire de alți munți ai nostri, se nalță repentin, deodată din șes, așa că predelurile spre șes sunt scurte, având lungime abia de 10—15 km. dela cōma lor și dela picuri preste cari trece de obicei granița țerii și cari se nalță la 1850—2000 m. preste valea Oltului și la 2300—2500 metri preste nivelul mării. Acestă este o însușire deosebită a munților Făgărașului, care în o astfel de estensiune și pe o linie așa de lungă este raritate chiar și în Alpi.

Acestă însușire însă o au munții Făgărașului numai pe laturea lor de mătănopte, întorsă spre Ardél, pe când spre mătădi ramurile lor sunt lungi, se estind în direcțiuni deosebite, unele aproape paralele cu trunchiul principal dela graniță și se perd cu încetul și pe nesimțite în șesul Dunăren al României.

O altă însușire caracteristică a acestor munți ne prezintă văile lor. Cele mai multe din ele au ascunse în fundul lor câte un frumos lac de munte sau iezir. În celelalte munți ai nostri cu deosebire în cei dela mătădi, încă se află lacuri de munte, dar nicăiri atâtea, ca în munții Făgărașului, unde, aproape în fiecare vale se află câte un lac cristalin. Unele din ele au o împrejurime frumoșă, și încântătoare. Din aceste lacuri de obicei și au isvorul pârâiele de munte, cari se aruncă cu repeziune lărmuitoare prin văile strimte și formeză adese cascade frumoșe, dând un fel de viță împrejurimii tăcute și sêlbatică. Ele trec preste stânci și trunchi de arbori, ce le stau în cale și eșind dintre munți, percurg șesul îngust și apoi își amestecă valurile lor argintii cu apa Oltului.

În munții Făgărașului se află cele mai nalte două piscuri ale Ardélului: Negoii și Colțul Viștea-Mare. Ei se compun din mai multe grupe, cu o mulțime de piscuri, de pe vârfurile cărora ni se deschid prveliști depărtate și frumoșe. Grupele cele mai însemnate de la apus spre răsărit sunt următoarele:

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut:

„Manual de istoria bisericească” pentru tinerimea de confesiunea greco-orientală din școlile medii și comerciale, de Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit, vicar archiepiscopesc, vicepreședintele asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. (Biblioteca cărților școlare pentru studiul religiunii). Preț 1 corônă (50 cr.) Tipografia archidieceșană, 1893.

— „Aritmetică” pentru școlile poporale de F. E. Lurcz. Tradusă de un învățator după a 9-a ediție germană. Anul I și II de șolă. Numerii dela 1—10, 10—20 și 20—100. Preț 20 cr. (40 bani.) Brașov, 1893. Editura librăriei Zeidner. Tipografia archidieceșană.

— „Luptă deșartă, țință nebună”, conferință publică, ținută în sala teatrului din Buzeu, în 27 Iunie, 1893 de dl M. Brânzeu, student universitar. Buzeu, tipografia Georgescu. Preț 15 bani. — Conferința d-lui Brânzeu merita a fi cetită de tot românul, care n'a avut plăcuta ocașă-l asculta. Ea e ținută într-un ton obiectiv, cu multă cunoștință și tracțeză despre raporturile noastre interne și mișcarea, ce se observă de doi ani în România.

Avis.

Din cercurile „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului” primim informațiunea, că din transportul I de vite de prăsilă rasa pinzgau au rămas nevândute și se pot cumpăra ori-când de membrii Reuniunii; 2 tauri unul cu 185 fl., al 2-lea cu 200 fl. și o vacă cu vițea cu 260 fl., mai departe, că transportul al II-lea cu 21 vițele va sosi în țilele aceste. Prenotări pentru cumpărare se pot face la comitetul reuniunii agricole în loc.

„Sentinela”, nu va apăre acum.

Ni se trimite următoarea înștiințare:

Era deja lucru satorit, ceea ce și mie mi s'a spus, că în cursul acestui an „Luminătorul”, unicul organ național român politic în aceste ținuturi, după o luptă de 14 ani, are să încete de a mai apăre.

Despre înlocuirea „Luminătorului” prin un alt organ aici, eu nu eram de loc informat, ci primisem întristătoare asigurare, că de înștiințarea unui alt organ național român aici nu mai este vorba.

Nedumerit și îngrigit de eventualele urmări ale acestei subite încetări tocmai în țilele noastre a unui organ publicistic în aceste ținuturi, locuite de vécuri de români adevărați și inzestrați cu multe calități alese nobile și bune, m'am rezolvit în bună credință și fără de nici un fel de rezervațiune a declara, că mă pun și mai departe în serviciul casei poporului nostru, la dispozițiunea națiunii.

Pe lângă totă modestia, însă cunoșcința și ambițiunea mea chiar și ca simplu gregariu, care de aproape 25 ani, dintre cari 10 ani petrecuți la această prea prețuită fôie și 8 luni la Vajiu și Segedin, țin că m'au îndemnat și m'au îndatorit să nu pun mâinile în sin, ci se mă pun și se stau cu credință tare și cu speranță neclătinăveră și mai departe la rëndul meu în lupta cea grea pentru dreptatea cauzei scumpului nostru popor lovit prin atâtea nedreptăți și apăsăat prin așa numărôse fărădelegi.

Între astfel de împrejurări și din astfel de motive mi-am luat voia, acum este aproape o lună, a trimite cunoscutele învătări la abonarea „Sentinei”, care avea să fie un organ național român liber și independent.

În acest interval însă numărôși fruntași din Bănat, aderenți ai partidului național român, s'au înțeles și au hotărât esecutarea seriôșă a vechiului plan referitor la înștiințarea unui țiar cuotidian, organ al aceluiaș partid, care fôie, „Dreptatea”, precum se șcie, cu începerea anului 1894 va apăre în Timișora.

Considerând dară, că față de o fôie cuotidiană eu nu am garanța materială pentru publicațiune săptămânară precum am plănuț eu acum, m'am rezolvit a renunța la editura „Sentinei”.

Rog deci pe numărôșii amici de principii și conaționali binevoitori ai mei, cari mi-au arătat și din acest incident în mod așa măgulitoriu și îmbărbătoriu încrederea și simpatia lor, primescă sincera mea mulțămită și scusarea îndresnirii îngrigirii inimei mele.

De și, în fine, spesele, ce natural sunt inevitabil încopiate cu o astfel de inițiativă nu stau în proporțiune cu sumulița de abonamente ce-mi sôsî pânăcum în bani gata și spre a căror coperire nu dispun de nici un fond, totuși rog pre toți on. reflectanți a-mi da de șcire voința și dispozițiunea d-lor în această privință pentru ca eventual se mă pot nissul întru plinirea dorinței on. d-lor în în cât va fi cu putință.

Deosebită mulțămită esprim și tuturor on. țiuare române pentru publicarea inițiativei mele în prețuitele lor colône și le rog a lua notiță potrivită și despre această avisare spre orientarea on. public interesat.

La totă întâmplarea însă cu voia și cu ajutorul bunului Dumnezeu, ne vom mai întâlni, căci eu pururea gata voin sta în serviciul cauzei poporului.

Et voluisse satis est.

Timișora, în 12 Octobrie 1893,

Ioan V. Barcian.

Nr. 5797 Plen.

[208] 1—3

CONCURS.

Pentru conferirea stipendiilor și ajutoarelor, ce vin a se vota pe anul 1894 din fundațiunea „Andronic”: I. pentru învățăcei de ori ce meserie; II. pentru sodali, cari s'au eliberat în decursul anului 1893 și III. pentru sodali, cari petrecând cel puțin 6 ani consecutivi la meseria lor, au dat dovezi despre dexteritatea și hărnicia lor pentru a deveni maeștri, prin această se escrie concurs până în **31 Decembrie 1893 stilul vechiu**, pe lângă următoarele condițiuni:

Toți, cari voesc a concura la stipendii și ajutoare au să producă în general:

1. Carte de botez.
2. Atestat comunal despre averea proprie și a părinților;
3. Atestat familiar dela parochul locului despre familia părinților concurentului și fiind și acesta căsătorit și despre familia dănsului, în atestat având să se cuprindă și arătarea, că în familie câți copii sunt minori, câți frecventază șola și câți se mai află la vre-o meserie.

Afară de recerințele generale, au să mai arete în special:

I. Învățăceii.

- a) că au împlinit anul al 12-lea al etății;
- b) că au cercetat cu succes bun cel puțin șola poporală;
- c) că au încheiat contract cu maeștrul, și că contractul s'a înregistrat în condica autorității industriale (la protopretori ori magistrat), având alături la concurs în original sau în copie autentică.

II. Sodalii.

- a) că au terminat periodul de învățătură în decursul anului 1893, ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (§ 67 art. de lege XVII din 1884);

b) că au purtare bună și fac sporii mulțamitoriu în meserie și acesta o vor dovedi prin atestatul maeștrului, eventual cu cartea de lucru;

c) să arete prin atestat dela maeștru ce cunoscințe de limbi mai au.

d) aparținând eventual ca membrii la v'ro reuniune de meseriași, să o dovedească acesta cu atestatul dela reuniune.

III. Sodalii ce sunt în condițiune a deveni maeștri.

- a) să aibă certificatul de maeștru.
- b) să fie lucrat, cel puțin 6 ani consecutiv ca calfe, ceea ce o vor dovedi cu atestatele dela maeștrii, la cari au lucrat, eventual cu cartea de lucru.
- c) în cerere să arăte anume unde voesc a se așeza ca maeștrii, ce fel de mijloce în bani mai au pentru a-și începe meseria pe socotelălor, apoi să producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori ce categorie să recere ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna lor proprie și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. în Sibiu, să le înainteze aici cel mai târziu până la 31 Decembrie 1893 stil v.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 4 Octobrie, 1893.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 209/893

[207] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Oreștiei se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Vinerea, al 3-lea post de învățătoriu cu salariu anual 300 fl. v. a. cuatir, lemne de foc și grădină de legumărit.

2. Măgura cu Jeledințiu, învățătoriu ambulant cu salariu anual 250 fl. v. a. locuință și lemne de încălțit.

3. Petreni, cu salariu anual 200 fl. v. a. cuatir, lemne de foc și grădină de legumărit.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și asterne petițiunile de concurs instruite conform legilor din vigore până la termenul sus scris la oficiul protopresbiter al Oreștiei (Szászváros).

Oreștie, 28 Septembre, 1893.

In conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Nr. 571/1893

[206] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune, se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare

1. Dobârca, cu salariu anual de 250 fl și 4 lemne din cari are să se încălzească și șola.

2. Tău cu salariu anual de 300 fl. și cuatir natural foarte frumos în edificiul școlei.

3. Păuca, cu salariu anual de 300 fl.

Doritorii de a ocupa acestea posturi, și vor asterne cererile lor instruite conform legilor din vigore, subsemnatului oficiu protopresbiter al până la termenul sus indicat.

Mercurea, la 25 Septembre 1893.

Oficiul protopresb. gr. or. al Mercurei.

I. Droc,
protopresbiter.

ad Nr. 332/893 prot.

[205] 2—3

CONCURS

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci vacante din următoarele comune bisericesci prin această se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”.

1. Banabici, postul învățător resc împreună cu postul cantoral, cu salariu anual de 300 fl. și anume 200 fl. salariu învățător resc din repartitie, 150 fl. venit cantoral din agri și stole, cuatir în edificiul școlei și lemne de foc.

2. Hărăstăș, postul învățător resc împreună cu postul cantoral, cu salariu anual de 300 fl. și anume 190 fl. din repartitie, 30 fl. didactru, 80 fl. din venitul cantoral, cuatir în edificiul școlei și lemne de foc pentru șola;

3. Hidiș, cu salariu anual de 300 fl. din repartitie dela popor, și cuatir în șola și lemne de foc;

4. Soporul de câmpie, postul învățător resc împreună cu cel cantoral, cu salariu de 300 fl. și anume din repartitie 160 fl. din lada bisericei 40 fl. venitele cantoral 100 fl. din agri și stole, cuatir în edificiul școlei.

Doritorii de a ocupa vre-unul din acestea posturi, cari sunt datorii a se presenta în vre-o duminică în popor, sunt poftiți a-și substerne petițiunile instruite conform legilor în vigore subscrisei oficiu în termenul indicat.

Agârbiciu, per Gyéres, 22 Septembre, 1893.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Turdei în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Petru Roșca
protopresb.

Nr 512/prot.

[204] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Nicolae Fecheticiu din Bachnea și filia Bernade, pe basa hotărârii consistoriale de ddo 28 Iuliu a. c. Nr. 4257/B se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pe lângă jumătate din venitele preoțesci, cari pentru capelan dau un venit sigur de 200 fl. v. a. la an.

Doritorii de a competa, au a-și asterne suplicile instruite conform legii subsemnatului.

Mediaș, 1 Septembre, 1893.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Mediașului.

Ioan Chendi,
administr. protopresb.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1893.

Budapesta — Predeal										
Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de accele-rat		Tren de accele-rat	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone
10.—	8.05	8.05	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20
8.25	2.10	2.50	5.50	9.15	Budapesta	↑	6.20	7.30	6.35	1.50
11.28	4.07	6.14	8.57	11.12	Szolnok	↑	2.55	5.23	3.31	11.46
1.35	5.46	—	11.33	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.05
3.53	7.08	8.42	1.50	2.12	sos. Oradea-mare	pl. sos.	Tr. de per-sone	2.25	11.04	8.43
4.—	7.15	12.05	2.24	2.19	pl. Oradea-mare	sos.	2.18	10.44	8.38	11.51
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.13
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Rév	↑	—	—	9.30	—
5.45	—	2.50	4.07	—	Bratca	↑	—	1.26	9.10	7.47
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Ciucia	↑	3.53	—	8.31	7.08
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	Huiedin	↑	2.58	12.47	7.53	6.39
8.05	10.37	6.24	6.24	—	Ghirbău	↑	1.13	—	6.53	—
8.32	—	6.59	6.59	5.55	sos. Cluș.	pl. sos.	12.17	11.01	6.14	5.25
8.49	—	11.10	8.40	6.11	pl. Cluș.	sos.	—	10.45	5.14	4.48
9.06	—	11.32	9.08	6.27	Apahida	↑	—	—	4.45	4.23
10.08	—	12.50	10.40	7.28	Ghiriș	↑	—	—	3.18	3.—
10.37	—	1.25	11.25	7.50	Cucerdea	↑	—	9.23	2.31	2.08
10.59	—	1.43	11.54	—	Ujóra	↑	—	8.54	2.13	2.—
11.07	—	1.52	12.04	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.05	1.51
11.31	—	2.18	12.34	8.17	Aiud	↑	—	8.24	1.35	1.23
11.48	—	2.40	—	—	sos. Teiuș.	pl. sos.	—	8.07	1.08	12.45
12.25	—	—	1.40	8.38	pl. Teiuș.	sos.	—	8.—	12.28	—
12.50	—	—	2.17	—	Crăciunel	↑	—	—	11.57	—
1.04	—	—	2.35	9.09	Blaș	↑	—	7.31	11.42	—
1.35	—	—	3.14	—	Micăsasa	↑	—	—	11.06	—
1.50	—	—	3.34	9.42	sos. Copșa-mică	pl. sos.	—	6.57	10.4	—
2.13	—	—	3.49	9.44	pl. Copșa-mică	sos.	—	6.55	10.31	—
2.32	—	—	4.11	9.59	Mediaș	↑	—	6.42	10.09	—
3.04	—	—	4.48	10.22	Elisabetopole	↑	—	6.21	9.31	—
3.39	—	—	5.27	10.51	Sighișoara	↑	—	5.54	8.53	—
4.01	—	—	6.10	11.13	Hașfalău	↑	—	5.34	8.23	—
5.26	—	—	7.52	12.26	Homorod	↑	—	4.29	6.55	—
6.08	—	—	8.30	12.58	Agostonfalva	↑	—	3.56	6.09	—
6.40	Tr. de per-sone	—	9.03	1.15	Apața	↑	—	3.40	5.42	—
7.16	Tren de accele-rat	—	9.38	1.34	Feldioara	↑	—	3.19	5.07	—
8.—	—	10.25	2.09	—	sos. Brașov	pl. sos.	—	2.48	4.20	—
—	11.—	5.15	6.18	2.19	pl. Brașov	sos.	10.17	2.18	—	6.58
—	12.26	5.57	7.10	3.01	Timiș	↑	—	9.41	1.42	—
—	1.11	6.29	7.40	3.31	Predeal	↑	—	9.12	1.12	—
—	8.45	12.20	10.50	9.15	București.	↑	—	4.45	7.40	—

Budapesta — Arad — Teiuș										
Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de accele-rat		Tren de accele-rat	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone
—	—	10.—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	6.20	7.20	3.—	—
—	—	8.10	1.56	9.30	Budapesta	↑	7.25	1.20	5.50	—
—	—	10.04	4.02	1.05	Szolnok	↑	4.15	11.15	2.21	—
—	—	3.45	6.57	5.24	sos. Arad	pl. sos.	11.18	8.20	9.05	—
—	—	—	—	—	pl. Arad	sos.	10.46	7.20	8.40	—
—	—	4.30	2.34	5.46	Glogova	↑	10.34	7.01	8.30	—
—	—	4.42	2.34	5.57	Gyorok	↑	10.11	6.20	8.08	—
—	—	5.03	3.34	6.19	Pauliș	↑	9.58	5.50	7.57	—
—	—	5.14	3.58	6.30	Radna-Lipova	↑	9.44	5.28	7.46	—
—	—	5.32	4.20	6.48	Conop	↑	9.10	—	7.17	—
—	—	5.56	—	7.12	Bérvava	↑	8.54	—	7.02	—
—	—	6.12	—	7.27	Soborșin	↑	8.03	—	6.24	—
—	—	6.58	—	8.07	Zam	↑	7.28	—	5.53	—
—	—	7.26	—	8.33	Gurasada	↑	7.—	—	5.28	—
—	—	7.52	—	8.57	Ilia	↑	6.49	—	5.17	—
—	—	8.08	—	9.13	Branicica	↑	6.24	—	4.55	—
—	—	8.26	—	9.29	Deva	↑	5.59	—	4.33	—
—	—	8.52	—	9.53	Simeria (Piski)	↑	5.43	—	4.17	—
—	—	10.—	—	10.19	Orăștie	↑	4.42	—	3.30	—
—	—	10.25	—	10.50	Șibot	↑	4.20	—	3.03	—
—	—	10.44	—	11.16	Vințul de jos	↑	4.58	—	2.36	—
—	—	11.58	—	11.44	Alba-Iulia	↑	3.40	9.40	2.19	—
—	—	11.29	7.05	12.06	sos. Teiuș	pl.	3.04	9.05	1.39	—
—	—	11.56	7.40	12.38	Teiuș	↑	—	—	—	—

Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova										
Orient.	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Orient.	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone
Espreș	9.06	11.—	9.—	9.15	pl. Viena	sos.	6.15	2.45	3.16	7.05
Vineri	1.55	8.25	2.35	6.30	pl. Budapesta	sos.	7.10	9.14	10.27	1.20
—	5.18	5.20	7.59	4.24	sos. Timișoara	pl. sos.	9.50	5.50	5.13	7.50
—	—	6.15	8.25	5.25	pl. Timișoara	sos.	9.20	—	5.07	7.42
—	—	9.35	10.41	8.23	Caransebeș	↑	6.22	—	12.53	5.31
11.28	—	12.52	10.58	7.36	Băile-Herculane	↑	3.40	—	12.53	3.21
12.09	—	1.25	2.10	—	Verciorova	↑	2.26	—	12.10	2.10
10.55	—	11.40	—	—	București.	↑	—	—	4.03	5.50

Cucerdea — Oșorheiu — Reg. săs.										
Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone	Tren de accele-rat	Tren de per-sone
—	2.35	8.15	3.11	8.58	Cucerdea	↑	7.40	2.37	8.25	1.18
—	3.26	9.01	3.57	9.44	Lădoș	↑	6.55	1.51	7.36	12.22
—	5.07	10.27	5.23	11.11	Oșorheiu	↑	5.30	12.25	5.54	10.35
—	5.50	10.42	5.36	—	Reghinul-săs.	↑	5.18	9.35	5.05	—
—	7.25	12.15	7.15	—	—	↑	3.50	8.—	3.22	—